

РЕШЕНИЕ

№ 13809

гр. София, 22.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1520** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК. Образувано е по касационна жалба на К. Р. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. С., срещу Решение № 5479 от 19.12.2024 г., постановено по нахд № 14482/2024г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 129 - ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-020592 от 29.08.2024 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към СДВР, с което на основание чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото в същото не били обсъдени аргументите на оспорващата, което довело до неправилно прилагане и на материалния закон. Поддържа се, че районният съд не е установил по безспорен начин кои са свидетелите - очевидци, констатирали именно санкционираното лице като водач на автомобила на процесната дата. Възразява се срещу извода на въззивната инстанция, според който оспорващата е отказала да бъде тествана с техническо средство за употреба на алкохол, тъй като по делото не било индивидуализирано техническото средство. Изложени са и твърдения, според които полицейските органи поставили в невъзможност оспорващата да изпълни предписанието за медицинско изследване за алкохол в срок от 45 минути, тъй като същото ѝ било връчено в 22.25 ч., след което оспорващата била подложена на тест за наркотични вещества, който отнел не по-малко от 20 минути. Претендира се

отмяна на решението на СРС, както и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. С., поддържа касационната жалба. Подробни съображения по същество излага в писмени бележки. Претендира разноси по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдв.

Ответникът по касационната жалба - началник сектор в отдел „Пътна полиция“ оспорва същата в писмени бележки от 18.03.2025 г. /л.16/, като в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на 19.07.2024 г., около 21.50 часа, в [населено място], К. Р. М. управлявала личния си лек автомобил марка „М.“, модел „А 140“, с рег. [рег.номер на МПС] в ж.к „Л.“ по ул. 3003, с посока на движение от бензиностанция О. на [улица] към бул. „Д-р П. Д.“. Приел за установено, че разпитаните като свидетели Д. И. и А. К. - полицейски служители в 09 РУ-СДВР, които по това време били назначени като автопатрул и изпълнявали служебните си задължения, получили сигнал за жена, качваща се по бордюрите с автомобила си, и предприели спиране на автомобила. След като спрели автомобила по ул. 3003, полицейските служители И. и К. установили, че негов водач е К. М.. У полицейските служители от 09 РУ-СДВР възникнали съмнения, че М. е употребила алкохол, поради което поискали съдействие от екип от 09 РУ-СДВР за изпробването и с техническо средство за употреба на алкохол. На място били изпратени разпитания като свидетел П. Г. – старши полицай в отдел „Пътна Полиция“ – СДВР и колегата му С. С. – мл. инспектор при отдел „Пътна Полиция“ – СДВР. Около 22:25 часа на 19.07.2024 г. служителите на ОПП - СДВР пристъпили към извършване на проверка на водача М., като при извършената проверка на ул. 3003 пред магазин „Лабиринт“, същата категорично отказала да бъде тествана за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабричен номер ARPM-0407.

На М. е издаден талон за медицинско изследване №288767, в който е удостоверен отказът и е насочена да даде кръвна проба за изследване за употреба на алкохол в МБАЛ „Света А.“ - [населено място]. С талона е указано да се яви в МБАЛ „Света А.“ - [населено място] до 45 минути от връчването му, за да даде биологичен материал за изследване с цел установяване употреба на алкохол и/или наркотични вещества. Т. бил връчен на М. в 23.45 часа на 19.07.2024 г. Срещу М. е съставен АУАН серия GA №1248067/19.07.2024 г. за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП. На същата дата е връчен препис от АУАН на нарушителя, което обстоятелство е удостоверено с подпис, като в графата за възраженията е отбелязано единствено, че нарушителят има възражения, без да са посочени конкретно какви са те. В срока по чл.44, ал.1 ЗАНН не са подадени и писмени възражения.

Въз основа на АУАН и при идентично описание на фактическата обстановка е издадено обжалваното НП № 24-4332-020592/28.08.2024 г. от началник на група в ОПП-СДВР, в което нарушението е квалифицирани по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, както и наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца. НП е връчено на нарушителя на 09.09.2024 г.

СРС е кредитирал показанията на свидетелите П. Д. Г. /актосъставител/, А. Х. К. и Д. Д. И. /полицаи в 09 РУ-СДВР/ и писмените доказателства и доказателствени средства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на доказателствената съвкупност, районният съд е намерил за

неоснователно възражението в жалбата за липса на доказателства, които да обосновават вината на оспорващата, тъй като по делото са налице както гласни доказателствени средства на очевидци на деянието, така и писмени доказателства, които кореспондират с гласните доказателствени средства. Въз основа на тях е приел за безспорно и категорично доказано, че М., в качеството на водач на автомобил марка „М.“, модел „А 140“, с рег. [рег.номер на МПС] е била спряна за проверка в ж. к „Л.“, на по ул. 3003 от полицейските служители – И. и К., които не са разполагали с техническа средства за установяване наличието на алкохол и наркотични вещества, поради което са повикали помощен екип, който разполага с такива. Свидетелят Г. категорично потвърдил, че жалбоподателката е била поканена да бъде тествана с дрегер за алкохол няколко пъти, но е отказала, за което ѝ бил издаден талон за изследване.

Преценявайки събраните доказателства, СРС е направил извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност и без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. На следващо място, съдът е приел за доказано по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателката е извършила визираното в АУАН и НП административно нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП. Въззивният съд е обвързал мотивите си с писмените и гласните доказателства, събрани по делото, а нарушението, описано в АУАН и НП, е приел за конкретизирано по пълен и достатъчен начин, за да може наказаният субект да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и защо е ангажирана административнонаказателната му отговорност. От материална страна съдът е приел, че АНО правилно е приложил материалния закон, като е наложил на жалбоподателката наказанието, предвидено в чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП при безспорна доказаност на отказа на жалбоподателката да бъде тествана с техническо средство за установяване употреба на алкохол. Административен съд София – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда. Същото е постановено при извършена съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, при правилното им тълкуване.

Съгласно чл.174, ал.3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Процесното наказание е наложено в хипотезата на чл.174, ал.3, пр. 1 от ЗДвП, т.е. за отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта (пр.1). Правилно от мотивите на обжалваното решение е тълкуването на нарушението като такова на просто, формално извършване, без да е необходимо настъпването на вредоносен резултат, като същото се счита за довършено с настъпване на самия факт на отказа и възпрепятстване на проверката.

Противно на твърденията в касационната жалба, въззивният съд е приел за доказано, че М. е била спряна за проверка в качеството си на водач на автомобил. В този смисъл, твърденията за

неустановеност на водача са неоснователни, тъй като това обстоятелство е обсъдено от въззивната инстанция като безспорно доказано от свидетелските показания на полицейските служители К. и И., спрели автомобила за проверка.

Свидетелските показания и приложените към АУАН доказателства правилно и обосновано са навели районния съд на извод за доказаност от обективна и субективна страна на вмененото нарушение, както и че при извършване на проверките и съставяне на АУАН не са допуснати твърденията от в жалбата съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото на защита на касатора. Процесният АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели – очевидци на нарушенията, с което е изпълнено изискването на чл.40, ал.1 от ЗАНН. Тези свидетели са индивидуализирани в достатъчна степен в АУАН, което е позволило на решаващия съд да ги разпита като свидетели. Доказателствената съвкупност не е обсъдена едностранчиво, тъй като са разпитани освен актосъставителят, така и двама свидетели – очевидци на установяване на нарушението, чиито показания правилно са преценени като обективни, логични и съответстващи на писмените доказателства по делото. Обосновано районният съд е възприел доказателствената съвкупност като единна и безпротиворечива, обосноваваща категоричен извод за доказаност на установения отказ да бъде извършена проверка по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП. Съдържанието на обжалвания съдебен акт не може да бъде определено като немотивирано или бланкетно, нито преценката на районния съдия е извършена при спорни обстоятелства или липса на доказателства, както неправилно твърди касаторът.

Неоснователно е и твърдението на в касационната жалба, че полицейските органи са връчили на М. предписание за извършване на медицинско изследване в 22:25 ч., след което я задържали над определеното в него време от 45 минути, с което възпрепятствали точното изпълнение на предписанието. Видно от приложения по преписката Талон за изследване № 288767 от 19.07.2024 г., същият е връчен в 23:45 часа, от който момент е започнал да тече определеният в него срок от 45 минути за извършване на медицинско изследване в МБАЛ „Св. А.“, както правилно е приела в мотивите си и въззивната инстанция. Освен горното, липсват и доказателства за това, че касатора все пак се е подложил на медицинско изследване, дори и след изтичането на твърдения в жалбата срок.

Отказите да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта е съставомерно по чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП. Законовата разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. В този смисъл, отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Санкцията за това противоправно поведение е в законоустановен размер съгласно същата норма - лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв. Процесното наказание е наложено в законоустановения размер и не се нуждае от излагане на изрични мотиви относно избраното по вид и размер наказание или от обсъждане на смекчаващи и/или отегчаващи отговорността обстоятелства. Касае се за законодателна преценка относно необходимостта от охрана на особено съществени обществени отношения, накърняването на които в съвременното общество е свързано със силно негативна оценка.

Като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., изрично поискано в писмената защита на юрк. П. от 18.03.2025 г.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5479 от 19.12.2024 г., постановено по нахд № 14482/2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 - ти състав.

ОСЪЖДА К. Р. М., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи – отдел „Пътна полиция“, [населено място], [улица], на основание чл.63д, ал.1 и ал.3 от ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ/